

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 10937/03

בפני: כבוד השופטת ד' ביניש
כבוד השופטת מ' נאור
כבוד השופט ס' גיבראן

העותרים: אבי לוי ואח'

נגד

המשיבות: 1. לשכת עורכי הדין בישראל
2. ועדת הבחינות של לשכת עורכי הדין

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: כ"ה בשבט התשס"ד (17.02.04)

בשם העותרים: עו"ד שגב שי

בשם המשיבות: עו"ד עליאש משה

פסק-דין

השופטת מ' נאור:

1. עניינה של עתירה זו – שלוש שאלות שהופיעו בשאלון הבחינה בכתב של לשכת עורכי הדין שנערכה במועד אוקטובר 2003. תשעת העותרים נכשלו בבחינה, והם רחוקים מרחק של נקודה וחצי בלבד מהשגת ציון "עובר". העותרים מבקשים כי נקבע שהמשיבות פעלו בחוסר סמכות, חוסר מידתיות, חוסר סבירות קיצונית וחוסר הגינות בכך שכללו את השאלות האמורות בשאלון. הבחינות בעל פה מתקיימות בימים אלה ומועד ההסמכה קרוב.

2. לאחר הדיון שהתקיים בפנינו בעל-פה, ביום 17.12.2004, המלצנו שועדת הבחינות תשוב ותדון בתקפותן של השאלות שהעתירה מבקשת לפסול. על פי הודעה

שקיבלנו הועדה שבה ועיינה בטענות העותרים אך עמדתה נותרה כשהייתה – שאין פסול בשאלות.

3. העותרים טוענים כי השאלות אינן נופלות בגדר תקנה 18 לתקנות לשכת עורכי הדין (סדרי בחינות בדיני מדינת ישראל ובמקצועות המעשיים), תשכ"ג-1962. בית משפט זה פסל, בעבר, שאלות שאינן נופלות בגדרי התקנה האמורה: בג"צ 10455/02 אמיר נ' לשכת עורכי הדין פ"ד נ"ז(2) 729, והעותרים מבקשים שכך ייעשה גם בעניינם. עוד טוענים הם כי השאלות הן מטעות ואינן עומדות במבחני ההגינות, וכי הן שאלות שלא ניתן לצפות ממתמחה סביר לענות עליהן. העותרים פורשים השגותיהם לגבי השאלות השונות, והמשיבים משיבים את אשר הם משיבים.

4. עיינו בשאלות ואין אנו סבורים כי ניתן ליישם לגביהן את הלכת אמיר. מדובר בעניינים שבסדרי דין אזרחיים כאמור בתקנה 18(3) או בענייני הוצאה לפועל כאמור בתקנה 18(5).

5. לגוף העניין לא ראינו מקום לחרוג ממנהגו של בית משפט זה שלא לכהן כוועדת ערעורים על הועדה הבוחנת (בג"צ 7505/98 קורדינאדלי נ' לשכת עורכי הדין בישראל, פ"ד נג(1), 153, 166; וראו גם פרשת אמיר הנזכרת). על כן, נימנע מלעסוק במחלוקות שבין הצדדים בשאלת נכונותן של התשובות לשאלות. סברנו כי ראוי שועדת הבחינות תשוב ותשקול ברוח מקלה את השאלות וחלק מהתשובות; כך למשל, שאלה מס' 2 עוסקת לכאורה בעניינים אזוטריים למדי. ואולם, משנשקלו השאלות והתשובות פעם נוספת בידי הגורם המוסמך, לא ניטול על עצמנו לא בענייני משפט ולא בתחומים אחרים את התפקיד להכריע מהי שאלה ש"מתמחה סביר" אינו יכול להשיב עליה. גם הכרעה מעין זו תהפוך את בית המשפט לוועדת ערעורים.

7. אנו מחליטים לדחות את העתירה בלא צו להוצאות.

ניתן היום, ד' אדר, תשס"ד (26.2.2004).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט